

PUBLICACIONS URV

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI | www.publicacions.urv.cat

Imatge de la portada: Ethel Martí Estrada, Fons d'Art de la URV.

Llibres & Art

Presentació

No us confongueu. Aquest recull que teniu a les mans, que ens presenta un seguit de publicacions, no és un catàleg de novetats editorials i, tot i que parli d'artistes gràfics i de la seva obra, tampoc és el recopilatori d'una exposició d'art. El que teniu a les mans és el testimoni de l'efecte enriquidor que pot tenir la confluència de disciplines.

S'han anat editant moltes publicacions i llibres al llarg de la història de la URV, bé per deixar testimoni del coneixement i de la recerca que es genera, bé per recuperar i documentar la nostra història. Coincidint amb el 15è aniversari de la Universitat i amb aquesta voluntat de documentar el nostre llegat, es va publicar, llavors sí com a catàleg, un llibre amb les obres d'art de més d'un centenar d'artistes que al llarg dels anys han anat nodrint el fons d'art propi de la URV. La coberta de la publicació, la primera que trobem en aquest opuscle, ja era tota una declaració d'intencions perquè es focalitzava en l'emblema de la Universitat, una obra d'art del reconegut Antoni Tàpies. Amb aquest llibre com a punt de partida sorgeix l'oportunitat de promocionar la riquesa del nostre fons d'art més enllà de les exposicions temporals, fent servir l'obra pictòrica com a reclam en la portada d'un llibre o en l'etiquetatge d'un vi.

Així, aquest recull que parla de llibres i d'art es converteix en un testimoni més de la versatilitat de l'art, que més enllà de despertar-nos emocions i portar-nos a la reflexió, en aquest cas vol ser també un element captivador per incitar-nos a llegir un llibre i d'aquesta manera eixamplar coneixements.

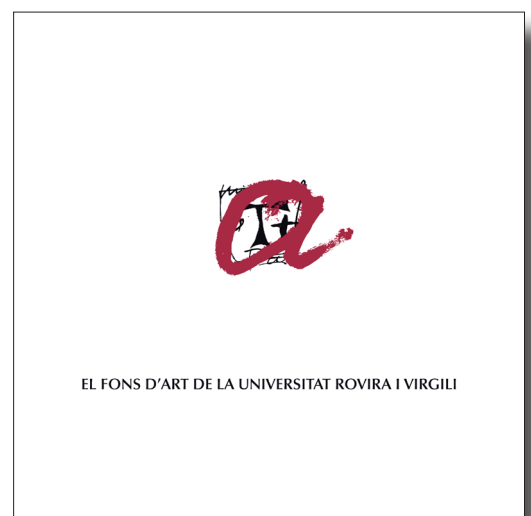
JOSEP PALLARÈS MARZAL

Rector de la Universitat Rovira i Virgili

El fons d'art de la Universitat Rovira i Virgili

“ El llibre *El fons d'art de la Universitat Rovira i Virgili* recull les obres de més de 100 artistes que conformen aquesta col·lecció de la Universitat, formada al llarg dels primers quinze anys de la seva existència. Les peces del conjunt són fruit, en alguns casos, d'encàrrecs específics, però majoritàriament han estat donades generosament a la institució pels mateixos artistes o per persones properes a ells. El volum l'encapçala una d'aquestes obres, la que ens identifica arreu: l'emblema creat per Antoni Tàpies. ”

Els textos que acompanyen les obres d'art d'aquesta publicació han estat redactats per Antonio Salcedo [A.S.] i Marià Casas [M.C.].

A cura d'Antonio Salcedo i Marià Casas
ISBN 978-84-8424-131-7
Català · 88 pàg. · 65 €

Antoni Tàpies

[Barcelona, 1923-2012]

La Universitat Rovira i Virgili fou creada l'any 1992. La nova institució necessitava tenir un emblema, un segell gràfic, que la identificqués com a tal. Per dissenyar-lo la Comissió Gestora decidí encarregar-lo al pintor Antoni Tàpies. Tal com es llegeix al *Full Oficial de la Universitat* (núm. 3, maig de 1993): "El dia 30 de novembre (de 1992) es va presentar el logotip i l'escut de la Universitat Rovira i Virgili, obra de l'eminent i reconegut internacionalment artista català Antoni Tàpies. Cal agrair-li i felicitar-lo públicament per la seva generosa actitud envers la nostra Universitat, en acceptar de forma totalment desinteressada l'encàrrec de realitzar el logotip i l'adaptació de l'escut de la nostra Universitat."

Un dia més tard fou presentat a la premsa el nou logotip, conjuntament amb la remodelació que s'havia fet de l'antic escut de la Universitat. El llavors rector, Dr. Joan Martí, assenyala: "[...] les tres idees que inspiren el nou logotip són les tres en què s'ha de moure la Universitat: segons ell, el rigor científic, la catalanitat i la universalitat" (Antoni Gallardo, *Nou Diari*, 1 de desembre de 1992).

En observar el logotip veiem que, sobre un quadrat, l'artista ha sobreposat la lletra alfa i a l'interior del quadrat hi podem veure una T, una creu i la lletra omega. Amb aquests elements, Antoni Tàpies ha creat una obra amb una forta càrrega simbòlica, que identifica la Universitat amb el seu territori, a la vegada que no deixa de ser un Tàpies.

L'anàlisi d'aquesta obra ens porta a la coneguda relació que hi ha entre la producció de l'artista i els esquemes creats per Ramon Llull. Els incunables del gran místic català han tingut per a ell un atractiu especial, fins i tot plàsticament, pels esquemes i les gràfiques que concreten de manera visual les seves disquisicions filosòfiques.

A *Art inventiva* o *Art major* de Ramon Llull es troben una sèrie de figures geomètriques que mostren diverses lletres majúscules a l'interior. Concretament, aquestes figures les podem entendre com la font indirecta del logotip de la URV.

Si bé és evident que el logotip està dominat per la lletra alfa, aquesta, tal com hem dit, se sobreposa a un quadrat amb tres elements a l'interior. El quadrat és una forma geomètrica bàsica, amb una forta presència simbòlica en la major part de les cultures del món. En la tradició platònica se'l considera com una de les formes més perfectes i més belles, conjuntament amb el cercle. És també el símbol de la Terra, representa els quatre punts cardinals i els quatre elements. Podem dir que és en si mateix un microcosmos.

Dins del quadrat (Terra), trobem una creu, un altre dels símbols universals, que serveix per marcar un lloc a l'espai, segons l'artista, com a lloc de trobada, de coordenades, i evoca l'home al món, però també serveix per indicar dues direccions contràries, la vertical i l'horitzontal. D'altra banda, la línia vertical està associada a l'espiritualitat, la transcendència, i l'horitzontal, a la matèria. Segons Roland Penrose, es tracta de la rendició de l'esperit a la matèria o la penetració de la matèria per part de l'esperit.

Sabem que els signes no són mai unívocs: tot depèn del context i del temps al qual pertanyen. Això ens permet entendre que la lletra T no es refereix en aquest cas al propi artista o la seva dona, sinó a la T de Tarragona, a la identificació amb el territori. Per tant, anem de l'universal al local o de la inserció del local en l'universal.

Finalment ens queda la lletra omega. Alfa i omega, principi i fi de l'alfabet grec, simbolitzen, segons Chevalier i Geerbrandt, la totalitat del coneixement, la totalitat del ser i la totalitat de l'espai i del temps, amb el qual el microcosmos queda plenament definit, fent honor al significat més globalitzador del centre i als valors que l'han de caracteritzar. En síntesi, una obra de petit format amb caràcter universal. Una obra que es pot resumir en una frase del seu creador: "Sóc un home que reflexiona pintant." [A. S.]

Logo URV (pintura sobre paper, 69 x 83 cm, 1992)

Quimeres

Sociabilitats i memòries col·lectives a la Catalunya del segle xx

“ En aquest excel·lent llibre, Montserrat Duch tracta amb gran rigor unes temàtiques que avui constitueixen uns dels principals punts de discussió d'historiadors, polítics i molta gent interessada no sols pel nostre passat més immediat, sinó també pel present democràtic que ens ha tocat viure. L'obra planteja, en primer lloc, els complexos camins del republicanisme català per tal de construir uns instruments de sociabilitat propis. Igualment, aborda la temàtica ben actual de les polítiques commemoratives i de la selecció dels llocs de memòria. I finalment ens presenta un conjunt de reflexions i estudis sobre la polèmica qüestió de les polítiques públiques de memòria. ”

Montserrat Duch Plana
ISBN 978-84-8424-232-1
Català · 216 pàg. · 18 €

Robert Romeu

[Amposta, 1981]

L'any 1999 ingressa a l'Escola d'Art i Disseny Esardi d'Amposta. En aquest centre estudià durant cinc anys, al final dels quals va obtenir els graus mitjà i superior d'Art Final i d'Art Mural.

Participa en les exposicions següents: "Tots al pot", amb el grup artístic Nous Conceptes, a la Casa O'Connor d'Alcanar (2004); "Lligats al plaer", al bar Van Gogh d'Amposta; instal·lació i dues pintures, "Dels elements a la consciència", amb el grup artístic Nous Conceptes, a Amposta (agost de 2004); "Caminant en l'art", exposició itinerant per diferents bars de la ciutat, a Alcanar (2004); "Pintura i escultura", amb Vicent Matamoros (integrant de Nous Conceptes), al Consell Comarcal d'Amposta (2005); "Trato", instal·lació (Lligats al Plaer) realitzada expressament per al local i dues obres pictòriques, *Música* i *Conflicte mental*, al bar La Trattoria d'Amposta (2005), i "Primer any d'universitat pública a les Terres de l'Ebre", al Centre del Comerç de Tortosa i a l'Àula d'Art de la Universitat Rovira i Virgili a Tarragona (2007).

Robert Romeu realitza una obra eclèctica i variada, sense altra preocupació que ser honest amb el seu treball i que expressi les seves intencions i emocions. [A. S.]

Aprent (fusta, agulla i fil, 51 x 51 cm, 2006)

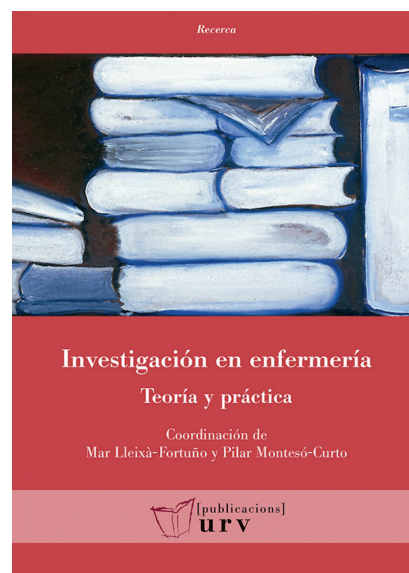

Investigación en enfermería

Teoría y práctica

“ Esta obra ha sido escrita por docentes del ámbito de la enfermería de la Universitat Rovira i Virgili en colaboración con profesores de otras universidades catalanas. Está dirigido a todas aquellas enfermeras y estudiantes que están interesados por esta función propia de la profesión: la búsqueda.

Actualmente la enfermería debe familiarizarse con los recursos y las metodologías para facilitar la actividad investigadora; este es el gran reto de la investigación enfermera que puede contribuir a lograr mejoras en el bienestar de las personas, y a aumentar la calidad de los cuidados. No pretende ser un texto de técnicas de investigación, sino un manual sobre la investigación en enfermería desde la teoría y la práctica. ”

A cura de Mar Lleixà-Fortuño
i Pilar Montesó-Curto
ISBN 978-84-8424-488-2
Castellà · 264 pàg. · 20 €

Ethel Martí Estrada

(Tarragona, 1943)

Estudia a l'Escola Taller d'Art de Tarragona i posteriorment a l'Escola Massana de Barcelona. Realitza la seva primera exposició el 1973 a la sala d'exposicions del Sindicat d'Iniciativa de Tarragona. A partir d'aquí enceta una trajectòria que l'ha portat a exposar a Bilbao, Algorta (Biscaia), Santander, Sóller, Eivissa, Galveston (Texas, EUA) i Barcelona.

Viu durant un llarg període de temps als Estats Units, on rep les influències de l'art pop i dels primers pintors de grafitis. Tal com ens assenyalava Manuel Allué, la pintura d'Ethel Martí es torna més obscura, més secreta, quan torna a Espanya; tot i que durant els anys que passa a Eivissa conviu amb la pintura abstracta. Totes aquestes experiències enforteixen el seu art i li donen una seguretat que aferma el seu llenguatge pictòric, que es decanta per una figuració molt lliure.

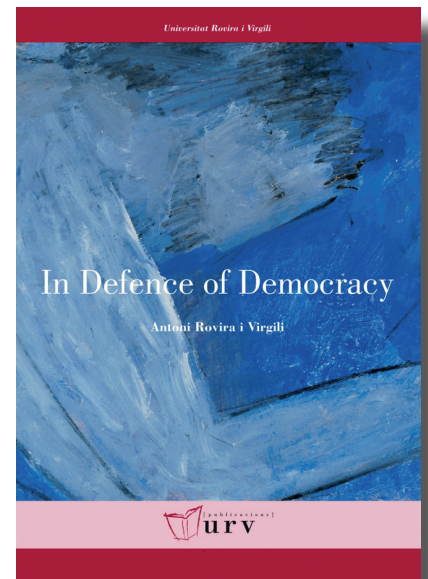
Cal destacar com fa servir un element en particular, que converteix en centre del que podem anomenar "sèries". Aquest element és a la vegada un medi per aconseguir determinats objectius, sense oblidar el seu tractament plàstic caracteritzat per la seva densitat pictòrica. Resulta interessant comprovar com, en algunes de les obres, l'art pop torna a fer acte de presència; concretament ens referim a la reinterpretació de la tècnica de reproducció seriada que practicava Andy Warhol. [A. S.]

Sense títol (oli, 38 x 175 cm)

In Defence of Democracy

“ In 1930, Antoni Rovira i Virgili published *In Defence of Democracy*, a book which is as relevant today as ever, given our current political and social circumstances. It reveals its author to be deeply acquainted with and full of insight into the political theory and philosophy of his time. In coming to the defence of democratic values at a time when autocratic styles of government had a growing appeal, Rovira i Virgili's intelligence and premonition are impressive. This book will surely appeal to anyone interested in politics and public life. ”

Antoni Rovira i Virgili
ISBN 978-84-8424-208-6
Anglès · 144 pàg. · 16 €

Domènec Corbella (Vallfogona de Riucorb, 1946)

Atleta 1 (oli sobre paper, 35 x 100 cm)

Amb una àmplia formació acadèmica, Domènec Corbella va estudiar a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics de Barcelona (Llotja) i a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona. Posteriorment va estudiar a la Universitat Internacional de l'Art i a la Reial Acadèmia de Belles Arts de Florència, i a l'Acadèmia Raffaello d'Urbino, on va dur a terme estudis de gravat. Al Palazzo Strozzi de Florència va realitzar, el 1971, la primera mostra individual. Des del 1979 ha sigut professor de pintura a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Durant els anys setanta es va dedicar essencialment al gravat i va ser seleccionat en biennals internacionals d'Alemanya, França, l'ex-Iugoslàvia i Suïssa. A la dècada següent, més dedicat a la pintura, va crear una obra caracteritzada per trets expressionistes i gestuals, obres de "cal·ligrafia cromàtica", com les va denominar Arnau Puig, però també d'un informalisme més rotund, de pinzellades fortes, entre les quals s'entreveïen els cossos de figures humanes.

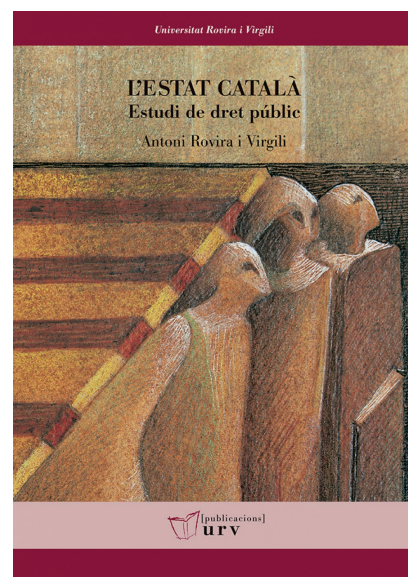
Als anys noranta es va decantar de manera més clara per la figuració amb obres d'arrel mediterrània, suaus harmonies de color, tonalitats i textures que recordaven pintures murals, ambients silenciosos, jardins atemporals; personatges trets de la mitologia clàssica, amb notòries reminiscències tant de l'art del període arcaic grec com de la seva ceràmica. En conjunt, una obra que transmet calma, tranquil·litat, quietud, una visió poètica del món particular de l'autor. [A. S.]

L'Estat català

Estudi de dret públic

“ L'ànima d'una nació tendeix vitalment a encarnar-se en el cos d'un Estat. L'ànima catalana, avui com ahir, demana l'Estat català. L'autonomia moral de Catalunya, plenament recobrada al llarg d'un segle de renaixença, reclama i exigeix l'autonomia política. I ací fem el mot *autonomia* en el seu ampli sentit etimològic, igualment compatible amb la sobirania independent i amb les formes federals i confederals. En tres parts dividim el nostre estudi: Primera: antecedents històrics. Segona: programes i projectes d'autonomia en l'època contemporània. Tercera: organització i facultats de l'Estat català. Un procés històric, una realitat política, un problema jurídic: sota aquests tres aspectes examinarem el cas dels catalans, vell de segles, però perdurable; cas d'ahir, d'avui i de demà, com tots els casos autèntics del deler de llibertat en els homes i en els pobles. ”

Antoni Rovira i Virgili
A cura de Xavier Ferré Trill
ISBN 978-84-8424-409-7
Català · 168 pàg. · 16 €

Andreu Martró

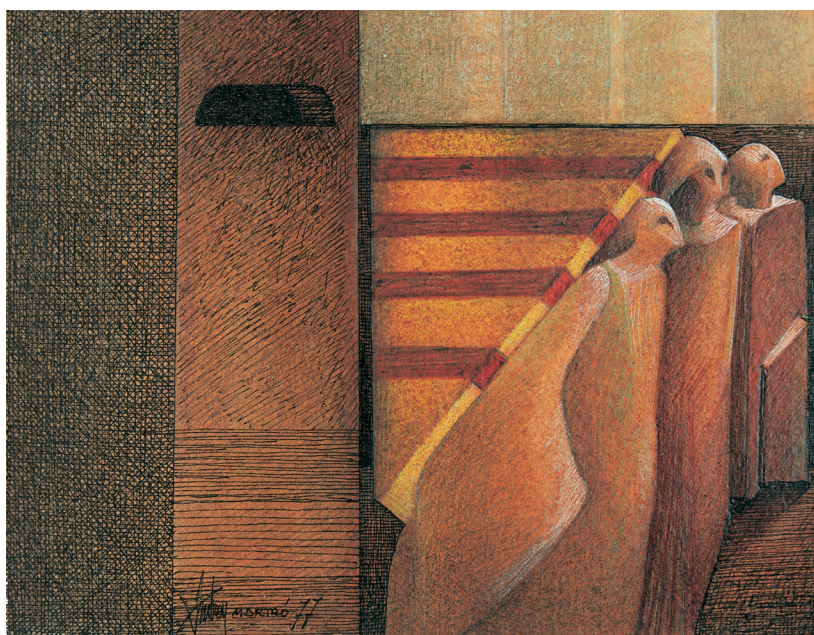
[Sant Quintí de Mediona, 1941-2012]

Andreu Martró va estudiar a l'Escola Llotja de Barcelona, on es va graduar en Procediments Pictòrics. Posteriorment va obtenir la llicenciatura de Belles Arts a Barcelona. Va ser professor de Procediments Pictòrics i Tècniques Murals a l'Escola Superior d'Art i Disseny Llotja de Barcelona.

La seva producció, creada al marge de les modes i les tendències, té com a tema essencial l'ésser humà. La majoria de crítics que han escrit sobre l'obra de Martró coincideixen a afirmar el caràcter misteriós de l'atmosfera que envolta les seves figures. Homes i dones que viuen en conflicte, que pateixen l'angoixa i la soledat del món contemporani i els problemes de la incomunicació.

Segons Arnau Puig, l'artista ens parla d'un home que es fa i es desfà, s'organitza i es desorganitza per si mateix i per la relació que manté amb els altres. Un home que es troba sol i que desitja no trobar-s'hi, un home que se sent separat quan voldria sentir-se fos i confós amb altres homes i amb l'entorn.

Amb múltiples exposicions individuals i col·lectives fetes arreu del món, la seva obra es caracteritza, a més, pel domini del dibuix i per l'ús d'una gamma cromàtica de tonalitats suaus. *Tres figures i la bandera catalana* evidencia el caràcter enigmàtic de l'autor. Figures que sorprenen pel tractament geomètric i l'aspecte escultòric, amb el qual crea una sensació ambigua com si es tractés d'estàtues vivents. [A. S.]

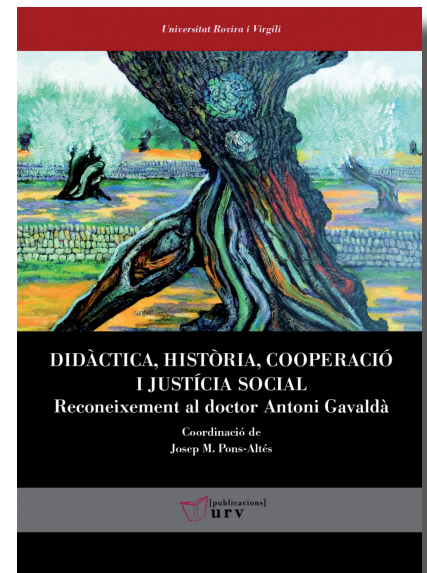

Tres figures i la bandera catalana
(tinta de colors sobre paper, 13 x 16 cm, 1977)

Didàctica, història, cooperació i justícia social

Reconeixement al doctor
Antoni Gavaldà

“ Els conceptes que serveixen per titular el llibre —didàctica, història, cooperació i justícia social— reflecteixen la trajectòria del doctor Antoni Gavaldà, en què el compromís per una societat millor va lligat a l'exigència en l'estudi històric i en l'àmbit educatiu. En cadascun dels tres apartats de l'obra (història, didàctica de les ciències socials i ciutadà Gavaldà) hi ha un primer capítol dedicat a presentar una síntesi de les seves aportacions, seguit d'altres textos sobre qüestions més específiques que a ell li han interessat. ”

A cura de Josep M. Pons-Altés
ISBN 978-84-8424-947-4
Català · 148 pàg. · 16 €

Robert Escoda

(Tortosa, 1927)

Pintor, dibuixant i gravador, Robert Escoda està estretament lligat a la vida cultural de la seva ciutat. Va començar la formació a l'Escola d'Art de Tortosa. Posteriorment va estudiar a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, on va rebre el títol de doctor amb una tesi sobre l'escultor Soriano Montagut.

Va ser integrant del grup Delta 51, que podem considerar el grup artístic més interessant i compromès de les comarques de Tarragona durant aquests anys. L'any 1953 va obtenir el primer premi en el Saló d'Artistes Novells. El 1969 va formar part d'un nou grup, Cabra-Feixet, fundat pel pintor Pallarès Lleó.

Des del principi la seva obra s'ha caracteritzat pel pes que ha donat a la matèria i al color, que dota els seus treballs d'una gran densitat i d'una forta estructura interior. Però si hi ha alguna cosa que identifiqui la seva obra és la fidelitat al seu paisatge, que podem sintetitzar concretament en l'arbre de l'olivera, sense deixar el riu, els arrossars del Delta o el Montcaro. A més, els treballs de Robert Escoda denoten la presència d'un dibuix ple de detalls realitzat acuradament.

Cal destacar la tasca docent de l'artista com a catedràtic de dibuix de l'IES Joaquim Bau de Tortosa i com a director de l'escola taller de la capital del Baix Ebre.

A *Olivera*, l'artista recorda que va pintar la primera olivera quan tenia quinze anys. No podia imaginar el significat que l'arbre arribaria a tenir en la seva producció. La importància i el tractament que l'artista fa d'aquests arbres, consubstancials a les comarques de l'Ebre, els converteix en arbres-persones, éssers vius que evidencien en l'escorça el pas del temps, la resistència i el coratge. [A. S.]

Olivera (oli sobre paper, 51 x 51 cm, 2006)

Recerca en humanitats 2018

“ Aquest volum de Recerca en Humanitats recull els treballs que es van exposar a les Jornades del Doctorand organitzades pel Programa de Doctorat d'Estudis Humanístics de la Universitat Rovira i Virgili; en concret, a les III Jornades que es van dur a terme els dies 3 i 4 de maig de 2017. Són, en total, divuit capítols que, disposats per l'ordre alfabètic dels autors, constitueixen una nova mostra de la investigació que es fa en el camp de les humanitats a la nostra universitat així com a d'altres universitats de l'àmbit català. D'aquí que trobem estudis sobre diverses facetes de la història, la història de l'art, la literatura i la llengua que ens permeten donar a conèixer les tesis que s'estan elaborant actualment. ”

A cura de Maria Bargalló
ISBN 978-84-8424-682-4
Català, castellà · 264 pàg. · 24 €

Josep Maria Subirachs Sitjar

[Barcelona, 1927-2014]

Sens dubte, el món creatiu de Subirachs és el de l'escultura, que ell acceptà com a seu. Una escultura molt pròxima a l'arquitectura per la seva concepció monumental, perquè ocupa un espai, té un entorn i està executada tenint molt present l'emplaçament, ahora que és un símbol.

S'inicià en l'escultura l'any 1942, al taller d'Enric Monjo. El 1947 comença a treballar amb l'escultor Enric Casanovas, que considera el seu mestre. La primera exposició individual la féu el 1948. Viatjà a París i més tard a Bèlgica, on s'instal·là i treballà fins al 1956. Tornà a Barcelona i desenvolupà una gran activitat artística, on cal destacar els monuments als Jocs Olímpics, a Francesc Macià, a la Verge del Camí de Lleó, *l'Homenatge a Barcelona*, la façana del nou Ajuntament de Barcelona i la façana de la Passió de la Sagrada Família.

Subirachs fou un gran coneixedor i practicant de les tècniques del modelat, la foneria i el cisellat, i emprà tota mena de materials, especialment la pedra, el bronze, el fang, el formigó i el ferro, que conrea amb gran inspiració i mestratge.

La primera percepció que produeix l'observació de l'obra de Subirachs és la geometrització de les formes, que ens fan pensar en la influència del gran mestre de la geometria, Gaudí. El geni modernista aplicava a la seva arquitectura els grans coneixements que tenia de les formes geomètriques bàsiques, i unint-les, interaccionant-les, superposant-les, maculant-les..., creava la seva arquitectura tot partint de les formes de la Creació. Això mateix és el que es pot observar en l'obra de Subirachs.

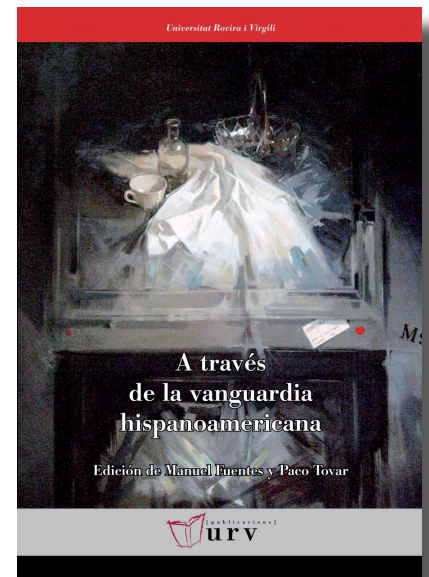
La seva obra gràfica està molt relacionada amb la seva escultura, ja que els seus gravats, litografies i dibuixos semblen els projectes per poder construir o reproduir aquestes escultures. [M. C.]

L'arquitectura del buit i el ple (litografia, 49 x 64,5 cm)

A través de la vanguardia hispanoamericana

“ *A través de la vanguardia hispanoamericana* reúne las ponencias y comunicaciones del VIII Congreso Internacional de la Asociación Española de Estudios Literarios Hispanoamericanos, celebrado en Tarragona entre los días 16 y 19 de septiembre de 2008. Durante aquellas jornadas se abordaron, siempre desde una perspectiva crítica, temas y aspectos diversos; autores y obras relacionados con las vanguardias literarias de Hispanoamérica: orígenes, momento histórico y posteriores transformaciones. Se valoró también su relación con las fuentes europeas, pero destacando, ante todo, las aportaciones originales. ”

A cura de Manuel Fuentes i Paco Tovar
ISBN 978-84-8424-185-0
Castellà · 810 pàg. · 45 €

Rafael Català

[Castelló de la Plana, 1929-2022]

Rafael Català fou llicenciat en Belles Arts per l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Carles de València. El 1960 es va traslladar a Barcelona, on havia guanyat la plaça de professor de dibuix, que va obtenir definitivament a la Universitat Laboral el 1963. Posteriorment va treballar a l'Escola de Mestria Industrial Comte de Rius, on va ser professor numerari de Teoria del Dibuix. El 1992 es va integrar a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de la URV com a professor d'Expressió Gràfica.

Com a pintor d'extensa trajectòria, va començar a exposar el 1946 a Castelló. En arribar a Tarragona va presentar les primeres exposicions a la memorable Galeria Guardias i també a la Galeria Fort. El 1994 va fer una mostra amb caràcter retrospectiu al Museu d'Art Modern de Tarragona.

Raquel Medina assenyala que en les primeres obres l'artista es decanta per l'abstracció com a resposta a l'academicisme imperant. Les obres dels anys seixanta ens mostren un pintor interessat per temàtiques de caràcter social. Als setanta el paisatge també serà una constant en la seva producció temàtica, que no abandonarà i alternarà amb les noves etapes. Posteriorment la preocupació per l'objecte quotidià anirà centrant el seu interès, fins a arribar a la pintura realista, d'acurada execució, que definirà les darreres obres.

Composició IV és un bon exemple d'aquesta última etapa. El pintor fa gala del seu domini tècnic, en la transparència del cristall, en la qualitat dels materials i en els efectes de llums i ombres, que conjuga amb fortes i ràpides pinzellades. La presència de nombres i lletres donen a aquesta natura morta un caire particular en la manera de fer i entendre l'art. [A. S.]

Composició IV (oli, 1996)

Traces

“ En aquest llibre Joaquim Mallafrè ens ofereix un breu tast de fragments de versos i poemes magníficament traduïts al català. Hi trobareu textos de Samuel Johnson, Laurence Sterne, Rudyard Kipling, Robert Graves, W. H. Auden, Henry Reed i Josep Carner. ”

Traduccions de Joaquim Mallafrè
Català i anglès · 45 pàg.

Antonio Alcàsser

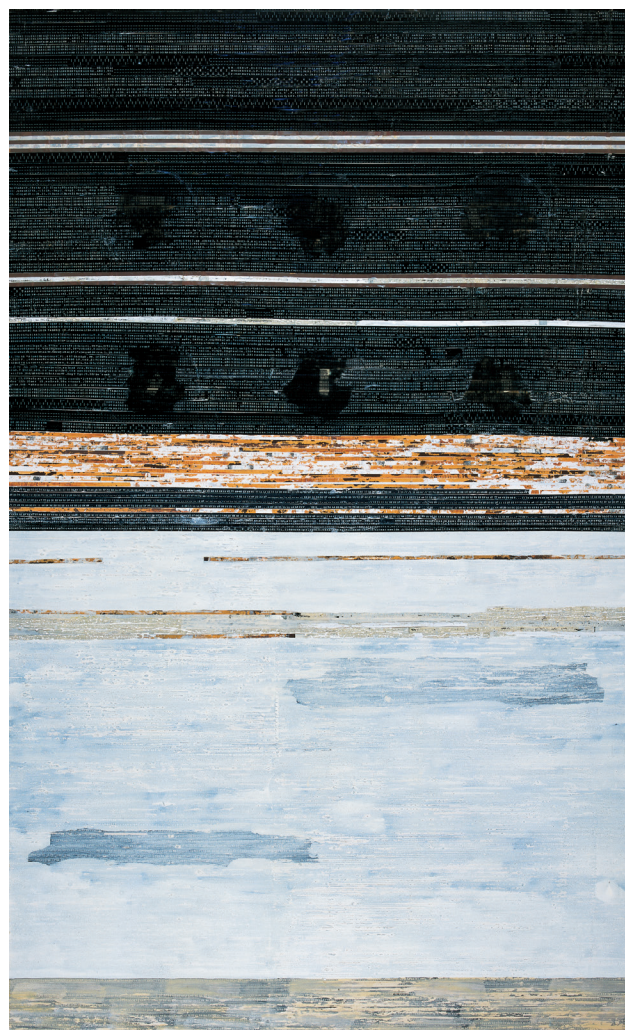
(Tírig, 1963)

Antonio Alcàsser és graduat en l'especialitat de gravat a l'Escola d'Art de Tarragona i llicenciat en Belles Arts per la Facultat de Belles Arts de Barcelona. Va realitzar estudis de litografia a Gráfica 90, a Betanzos (Corunya), i de fotogavat al Departament de Cultura de Namur (Bèlgica).

La producció d'Antonio Alcàsser té com a motiu central l'home, les interrelacions, els problemes comunicacionals i la soledat. En un sentit més ampli, podem parlar del recorregut existencial. A través d'imatges d'amics, coneguts i altres, barrejant els seus extensos coneixements en el camp del gravat i el món de la pintura, ha anat creant un mural ampli i divers de personatges i de tipus amb una tècnica original que atorga a la seva obra un caràcter inconfusible. Utilitza cintes de màquina d'escriure, de vídeo o d'impressora, que barreja amb la pintura o el gravat per construir o desconstruir uns personatges que apareixen o desapareixen en un mar de signes imprecisos, tan imprecisos com el món en què vivim.

Antonio Alcàsser va crear també paisatges singulars construïts amb franges de color en què la figura humana és inexistent o bé ha acabat fonent-se amb la natura. Un paisatge ple de signes, de grafismes sense ordre aparent, ja que es tracta d'un discurs verbal incoherent, que dota de significat a través de la creació plàstica, del plantejament estètic que fa evident la inexistència aparent de l'home.

Les seves obres són de creació lenta, mesurada, un temps propici per a la reflexió que, paradoxalment, parla d'un món on la rapidesa i la despersonalització són els elements dominants. [A. S.]

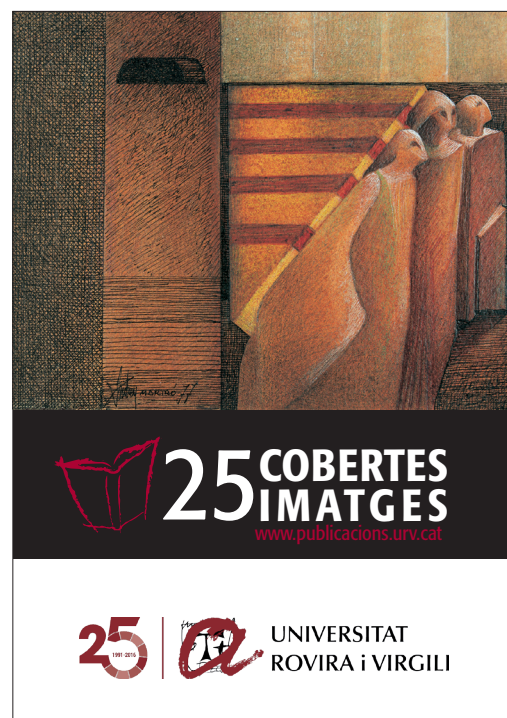

Paisatge sis llunes (tècnica mixta, 160 x 90 cm)

Exposició 25 cobertes 25 imatges

Dins dels actes del 25è aniversari de la Universitat Rovira i Virgili, durant el curs 2016-2017, es va preparar una exposició formada per vint-i-cinc cobertes de l'editorial de la Universitat. S'hi podien trobar les tres primeres que es van publicar, seguides per d'altres de triades per la seva qualitat estètica. La majoria són obres d'art de diferents estils i tècniques que fan de pòrtic als llibres; unes obres, de fet, no inicialment pensades pels seus creadors per a aquesta finalitat. És per això que per un dia es dona protagonisme a la coberta a més a més de donar-ne al contingut de les publicacions.

Consulteu el catàleg de l'exposició a: <<https://ja.cat/25cobertes>>

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Av. Catalunya, 35 - 43002 Tarragona

Tel. 977 558 474

www.publicacions.urv.cat

publicacions@urv.cat

DISTRIBUCIÓ

Ixorai Llibres

Tel. 934361673

<https://www.ixorai-llibres.com/>

pedidos@ixorai-llibres.com

Distriforma

C/ Oficio, 16

Pol. Ind. Los Olivos

28906 - Getafe (Madrid)

Tel. 916 845 628 · 916 845 661

<http://www.distriforma.es>

distriforma@distriforma.es

Logística Libromares

Avenida del Sur, 8

Pol. Ind. La Postura

28341 Valdemoro (Madrid)

Tel. 91 354 16 71 · Fax 91 550 02 61

<http://libromares.com/>

info@libromares.com

UNEBOOK. ES

C/Trafalgar, 27

28010 - Madrid

<http://www.unebook.es>

libreria@une.es

